

Sähköverkkotoiminnan keskustelupäivä

18.11.2013

- **Toimitusvarmuuskriteerit tiukkenevat**, tiedotusvelvollisuus kiristyy, kuluttajan suojaa parannetaan, yms.
 - Toimitusvarmuuden parantaminen on linjassa alan tavoitteiden kanssa. Kireä aikataulu ja lain ehdottomuus taas eivät.
 - Nykyiset maaseutuverkostot on rakennettu optimoiden kustannukset ja toimitusvarmuustavoite. Tämä malli on ollut kaikkien alaa tuntevien tiedossa ja laajasti hyväksyty.
 - Julkisuudessa on kuitenkin esiintynyt lausuntoja, joissa yhtiötä syytetään vääristä verkostostrategioista ja välinpitämättömyydestä – kuitenkin kyse on ollut tietoisista ja yleisesti hyväksytyistä valinnoista ja kustannusten minimoinnista.
 - Mikä on muuttunut maaseudulla niin paljon, että ollaan valmiita käyttämään asiakkaiden rahaa satoja miljoonia euroja ylimääräistä pelkästään nopean aikataulun vuoksi?

- **Toimitusvarmuuskannustin**
 - Yleisesti ottaen EMV:n suunnittelemat muutokset tukevat toimitusvarmuustavoitteiden saavuttamista.
 - Toimitusvarmuuden parantamiseksi tehtyjen investointien vuoksi ennen pitoaikansa loppua poistettavien komponenttien alaskirjaus on pitkälti linjassa alan esitysten kanssa.
 - Sen sijaan operatiivisten kustannusten osalta valvonnassa huomioitavat lisäkustannukset on rajattu aivan liian suppeiksi.
 - Huomattavia lisäkustannuksia syntyy mm. tarvittavasta varavoimasta, tehostetusta varautumisesta, varaosavalmiuden parantamisesta, yms.

Määräysluonnos kehittämissuunnitelmasta

- Määräystä on valmisteltu hyvässä hengessä alan toimijoiden kanssa.
- Laadittavasta kehittämissuunnitelmasta tulee olemaan hyötyä myös verkkoyhtiöille itselleen.
- Määräyksessä vaaditaan kuitenkin suunnitelmalta kohtuutonta tarkkuutta pitkällä aikavälillä.
 - Johtaa näennäiseen tarkkuuteen jolloin todellisuus unohtuu.
 - Olemassa olevat järjestelmät eivät tue tarkkaa, kohdekohtaista pitkän aikavälin suunnittelua.
 - Käytetään niukkoja resursseja sellaiseen suunnitteluun, jolla ei ole olennaista merkitystä toimitusvarmuuden parantamisessa.
 - Kehittämissuunnitelmassa kaksi ensimmäistä vuotta voisi olla tarkalla tasolla mutta kauempana pitäisi suunnitelman keskittyä kokonaistavoitteeseen ja siihen liittyviin investointipanostuksiin.

- Mahdollinen ”jatkoaika” on ensiarvoisen tärkeä harvaan asutun maaseudun yhtiöille.
 - Pidempi rakennusaika helpottaisi oleellisesti investointien rahoittamista. Voimakas velkaantuminen ei ole ratkaisu verkkoyhtiöiden heikkenevän talouden hoitoon (vai otetaanko mallia Kreikasta)
 - Teemmekö tietoisesti virheen rakentamalla tyhjenevälle maaseudulle kaupunkitasoisen jakeluverkon? Seuraava vuosikymmen näyttää maaseudun tulevaisuuden suunnan.
- Valvonnan oltava pitkäjänteistä ja sallittava yhtiöille tarvittava tuotto, jotta lain edellyttämät investoinnit pystytään toteuttamaan.
 - Tällä hetkellä tuotto ei ole riittävä kansainvälisille pörssiyrityksille, milloin se ei riitä infrasijoittajille eikä kunnille?
 - Yhtiöiden toiminnan kivijalkana on kuitenkin omistajien kiinnostus sijoittaa yhtiöön sekä kehittää sitä!

- Missä viipyvät ministeriön lain valmistelussa mainitsemat helpotukset johtojen sijoitteluun?
- Lain mukaiset ”pakkoinvestoinnit” vetävät kaikki mahdolliset tahot saaliinjaolle – vakuutusmaksut rajussa nousussa, urakoinnin hinnat nousevat, johtojen sijoituksesta vaaditaan kohtuuttomia haittamaksuja... ja meidän pitäisi karsia kustannuksia.